

சரக் காரக் குத் தாசன் நான்! ஓர் நாள்
பக்கத் துரபப் பாரக் கண்ணி
விடும்புறை கட்டினேன். விடும்புறை இல்லலை!
விடும்புறை பலிக் கநோயை வணைப்பினனேன்.
மார்புநோய் வந்து மனதில் நுழைந்தது!

மலர்ந் தஎன் முகத்தினில் வந்தது சூரகம் !
கூண்டு விழிகள் கொஞ்சம் கழிந்தன.
என்பெண்டாட்டி என்னை அணுகினாள் .
எதிரில் பந்து மித் திரர் இரூந்தார் .
தயலூர் பெரியார் என்னுடல் தொடட்கு
காயம் அநித்தியம் என்று கலங்கினார் .
எதிரில் நிமிர்ந்தனே ; எமன் ! எமன் ! எமனாரு !

இரு கரோரப் பல் ! எரியும் கண்கள் !!
சுவாசமும் ககோஞ்சம் சூண்டுவ தறிந் தனே .
சுடும் மில்லை உடம்பதைத் தோட்டால் !
கடிகா ரத் தின் கருங்கோடும் காணனே ;
கண்டது பிழையோ, கருத் தின் பிழையோ
ஒன்றும் சரியாய் ப் புரிய வில்லை
என்ற முடிவை ஏற்பாடும் செய் தனே !
என்கதி என்ன என்று தங்கை
சொன்னதாய் நினதைத் தனே . விழிகள் சூழன்றன !
பசேட நாக்கைப் பெயர்த்தேனில்லை.
பசேசடங் கிறற்றெனப் பெருந்துயர் கொண்டனே .
இருப்புத் துண்போல் எமன்கை இருந்ததே !
எட்டின கைகள் என்னுயிர் பிபிக்க !
உலகிடை எனக்கூள் ஓட்டும் வனெப்தே
ஒழிந்தது ! மனவை ஓயா தழுதாள் !
எமனார் ஏறும் எருமகை கடாவும்
என்னை நோக்கி எடுத்துத் தபி வதைத்தது .
மக்கிற சுவாசம் முடியும் தருணம்
நாக்கும் நன்கு நடவாச சமயம் ,
சரக்கார் வதைத்தியர் சடூதியில் வந்து
பக்குவஞ் சொல்லிப் பத்துத் தினங்கள்
விடும்முறை எழுதி மசேமைலே வதைத்து
வெளியிற் சனென்றார் . விஷய முணர்ந்தனே .
"அண்டையார் சிலெல் அவசியம் மாட்டும்
வண்டி கொண்டுவா" என்றனே ! மனவை
எமனிழைக்கின்றான் என்றான் . அத்ததி
சூண்டலெ ஓன்று துடும் காய் அம்மி
யண்டையில் மறைந்ததும் அம்மியை நகர்த்தினனே !
இங்கு வந்த எமனை அந்த
எலிதான் விழுங்கியிருக்கும் என்பதை

ஐயோ ஐயோ ஐயோஐயோஐயோஐயோ!

Written by

Sunday, 24 August 2008 15:54 -

மனவிக் குரதைத் தனே . வாஸ்தவம் என்றாள் !
மாட்டா வண்டி ஓட்டம் பிடித்தது!
முன்னமே லீ வுதந் திருந்தால் ,
இந்நரேம் ஊர்போய் இருக்க லாமே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165puthiyaulagam.htm#dt167>